

при Любовъта, въ която нѣма Свѣтлина. И онзи, когото си прѣгърналъ и цѣлуналъ е недоволенъ вече отъ тебе. Защо? Той казва: ти трѣбва да ме обичашъ като Свѣтлината, а това, което направи, е светотатство съ Любовъта. Любовъта не прави душитѣ обекти, а ги оставя свободни. Любовъта на обектите азъ виждамъ въ всички общества. и въ кръчмитѣ — навсѣкѫдѣ въ свѣта. Отива нѣкой богаташъ въ кръчмата съ пълна кесия. Кръчмарътъ го посрѣща: добрѣ дошълъ! Вземи мушап-ката, закачва му дрехата, поднася му това — онова, казва му: като тебе човѣкъ нѣма! Менъ ми е много приятно, това е привилегия, това е честь за мене да посѣтите кръчмата ми. Обаче, слѣдъ като богаташътъ изпие всичко и нѣма нито петь пари въ джоба си, кръчмарътъ му дава единъ ритникъ — и хайде навънъ изъ кръчмата! Казва му: азъ не искамъ бѣдни хора. Питамъ: каква бѣше любовъта на кръчмаря? — Любовъ съ обекти. Вие какво ще кажете за вашата любовъ? Отъ духовно-гледище каква е вашата любовъ? Гдѣ е вашата любовъ? Нали все за любовъ приказвате? Ако поставимъ на критика живота ви, гдѣ сѫ вашите постъдователни постѣжки въ Любовъта? Въ любовъта си, всѣки отъ васъ не постѣжва ли като кръчмаря? Синътъ не е ли изгонилъ майка си и баща си? Има хора на любовъта днесъ, които за една служба сѫ готови да се отрекатъ отъ една свещена идея, отъ Царството Божие, отъ всичко. Отъ всичко се отричатъ, за да запазятъ своето положение. Питамъ: слѣдъ като падне правителството, този депутатъ, който се отрече отъ всичко свято въ себе си, какво е спечелилъ?